

mellemløse virksomheder her i landet: Afskaffelse af treårsreglen, forringelse af investeringsfradrag, værdistigningsafgiften, diskrimineringen af ikkebørsnoterede virksomheder med 100.000 kr.-reglen osv., osv. Listen er lang.

Når man laver en skattereform baseret på sådanne elementer, lægger man gift for muligheden for at fremme investeringslysten i erhvervslivet.

Jeg har her peget på bare nogle af de elementer, som bidrager til, at der kun er halvt så mange, der tør starte egen virksomhed i Danmark, som tilfældet er i de lande, vi normalt sammenligner os med.

Der er også andre årsager, bevar mig vel. Lad mig som eksempel nævne hele uddannelsessiden, som vi skal have en debat om i overmorgen her i Tinget. Allerede fra børnehavestadiet lægger vi gift for selvstændighedskulturen. Ingen må være overladt til sig selv, til eget initiativ. Der bliver hele tiden – i en misforstået god mening, naturligvis – sørget for, at alle er aktiveret efter ganske bestemte programmer og moduler.

Det samme gælder i ungdomstiden i skolen. Lærer man noget om erhvervs livet, er det først og fremmest, hvilke rettigheder man har, hvordan lønsedlen skal udfyldes osv. – ikke noget om, hvordan man starter en selvstændig virksomhed.

Det var to hovedelementer. Et tredje kunne være spørgsmålet om de sociale rettigheder. Når man vælger en tilværelse som lønmodtager, er vilkårene vidt forskellige fra vilkårene, hvis man vælger en tilværelse som selvstændig. Det gælder lige fra arbejdsløshedsunderstøttelse til orlovsordninger.

Og lad mig så endelig pege på en fjerde hindring for nystartere, nemlig den omstændighed, at det offentlige tager brødet ud af munden på mange små virksomheder her i landet. I virkeligheden udføres der en masse opgaver i offentligt regi, som ville være endog særdeles velegnede for mange mindre, lokale virksomheder. Teknologisk Institut har regnet ud, at vi i Danmark udfører dobbelt så meget i offentligt regi, som man gør i f.eks. Tyskland, Holland og Storbritannien.

Efter Venstres opfattelse er det afgørende for fremme af selvstændighedskulturen i Danmark, at vi hurtigst muligt får ændret disse fundamentale vilkår.

SF vil med deres forslag røre ved et lille hjørne af det første af disse forhold, nemlig spørgsmålet om kapitaltilførsel og skatteregler. Lad

mig med det samme sige, at vi er meget lydhøre over for forslag, som kan fremme udviklingen i retning af flere selvstændige her i landet. Jeg synes nu nok, at SF's forslag rejser en række spørgsmål, som trænger til at blive undersøgt grundigt under udvalgsbehandlingen.

Allerførst må man selvfølgelig spørge sig selv: Er der tale om et forslag, som vil få folk til at investere i private virksomheder i større omfang, end det ellers ville være tilfældet? Er incitamentet stort nok?

Man må også spørge sig selv: Hvordan kan det være, at aktiviteten skal begrænses til nye virksomheder? Man må også spørge: Hvorfor skal man have en planøkonomisk begrænsning, hvor den til enhver tid siddende regering skal kunne bestemme, hvilke virksomheder og hvilke brancher man på et givet tidspunkt finder, man bør kunne udnytte denne ordning på?

Og endelig: Hvorfor gå omvejen over et anonymt investeringsselskab i stedet for den direkte vej, nemlig ved at skabe bedre mulighed for, at den enkelte selv kan investere i egen virksomhed eller i en anden virksomhed, som man selv synes er værd at investere i? Hvis man f.eks. tillod folk at anvende egne investeringskonti til opkøb af aktier og obligationer på lige fod med kapitalpension og samtidig gav indskud på etableringskonti samme fradrag i personlig indkomst og samme vilkår i øvrigt som pensionsopsparing, ville man både fremme lysten og muligheden for at investere i private virksomheder i Danmark og samtidig styrke den individuelle og direkte interesse i, hvordan investeringsmidlerne udnyttes og forrentes.

Med andre ord: Vi er absolut ikke fremmede for nytænkning på dette område, og vi glæder os over ethvert initiativ, der styrker selvstændighedskulturen i Danmark. Men der er behov for meget grundigt at vurdere det fremsatte forslag i udvalget, og det bidrager vi selv sagt til.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Der var ikke meget nyt at hente i hr. Svend Erik Hovmands tale. Det var en gentagelse af, hvad vi har hørt tidligere, og det endte jo også dér, hvor tingene har deres modsætninger, nemlig ved spørgsmålet om man skal lukke u hæmmet op for skattefradrag og dermed overlade det til de frie kræfters spil.

Det andet, der lå omkring de frie kræfters spil, var spørgsmålet om det med egne investeringer og de risici, som folk her skulle løbe. Det